הגדה של פסח

מחנה התנועה
המאוחדת
קרית-חיים.
שנת תש"ז

בפרוס החג, חג החרות והאביב נתבשר כלנו בתחיה מבראשית.
מהיקום כולו היוצא מחשכת סתויו וחרפיו אל סדות סטופי אורה-
עם ישראל אף הוא כך, יפרח בצניך ויסגיא ויסגסג.

חג כפול לנו הפסח. חג לאילן ולחי בסדה וחג לאומה המחדסת את
חייה במרחב נירים. אין זאת כי אם היתה יד נעלמה לקסור לראס כל
דור נגאל זר טל אביב, מכל ניצני האילנות הרכים, מהדר כל גאוני
הסדה וניחוח פרחים. -

כי דור אחרון לשעבוד וראשון

"כי דור אחרון לשעבוד וראשון לגאולה אנחנו", בכל דור ודור. בכל דור ודור, מאביב לאביב הולכים ישראל ונגאלים מעבדות לחרות.

על כן יום קדוש לנו היום הזה ומוכנים אנו ומזומנים לקים את מצות:

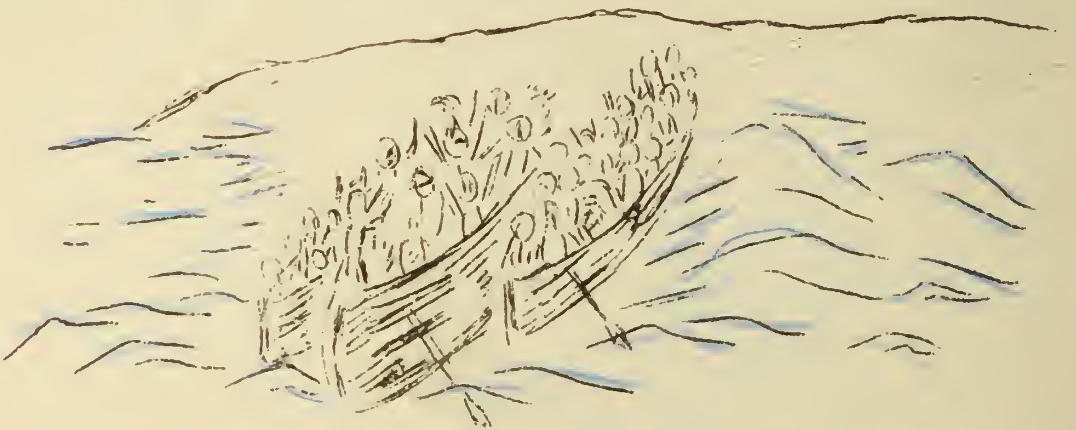
"זכר את היום הזה, אשר יצאתם מארץ מצרים, מבית עבדים"

ו ז כ ו ר - את רבוא רבואות אחיך ואחיותיך אשר פסחת עליהם בדרךהגאולה, והם נהרגו בידי טמאי אדם - בחדרי גזים, במשרפות, בקבר החפור לעצמם, על גבי חומות הגטו, בנתיבות שלגים וסופות, על פני ימים - בבקשם את הדרך לחיים.

ו ז כ ו ר - את אפר ספרינו הקדושים שהעלו על המוקד ואת רוח עמנו הרבה שנופצה אל חומות הגטו.

ו ז כ ו ר - אחים חילים שנפלו בגשוט אשר בין מולדת לגלות בכל החזיתות, בהגיעם על ספינות גאולים בחופינו, בעמדם על משמרת כובשי ישימון ומישבי מדבר בהתישבות החדשה.

ז כ ו ר - ה' ק ד ש..........

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] . . . .

ז כ ו ר   ו ק ד ש.............

וקדשת את מחנות אחיך הצובאים על הפתחים לגאולה באירופה החרבה בעפוס, ברעב, בקור ובחסר ואין מושיע.

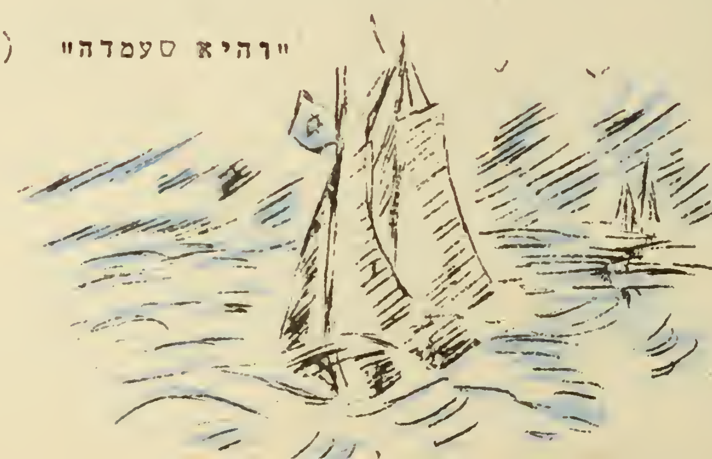
וקדשת את החותרים להעפיל בכל הנתיבות אל ארץ-ישראל - ביבסת, בים, בתחתיות הרים ופסגות סלג - מלווים בידי צבא אחים נאמן מבני ארצנו.

וקדשת את הפוסטים על פני הארץ נגבה וקדמה להסיב ארץ חרבה כגן פורח. -

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, סלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא סבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו ואמונתנו הרבה תצילנו מידם.

" בכל דור ודור צריך אדם לראות עצמו, כאילו הוא יצא ממצרים".

"והיא סעמדה" (סירה)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מ ה נ ש ת נ ה?

מה נשתנה גורל כל העמים שיהיו יושבים על אדמתם, וישראל שיהיה
נע ונד בארץ נכריה?

מה נשתנה האדם מן החיה, שאלו ואלו טורפים זה את זה, ומותר
האדם מן הבהמה - אין.

מה נשתנה דין רשעים זכאים במשפטים מדין ילדים רכים שנגזר עליהם
לכלות ימיהם ברעב ובשולי, במחסן וברפש?

דור אחרון לשעבוד וראשון לגאולה אנחנו!

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו משם ביד חזקה ובזרוע
נטויה. ואילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.

על כן מצוה היא לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה- הרי זה
משובח.

עבדים היינו עתה בני חורין.

היום הזה יצאו בני ישראל ממצרים
מעבדות לחרות
משעבוד לגאולה
היום היו לעם.

עבדים היינו, עתה בני חורין(שירה)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו מאד מאד ותמלא הארץ אותם. ויסימו עליהם סרי מסים
למען ענותם מסבלותם. ויבן ישראל ערי מסכנות לפרעה: את פיתום ואת
רעמסס. "וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ".

ויהי בימים ההם וימות מלך מצרים ויאנחו בני סיראל מן העבודה
הקסה, ויסמע אלוהים את נאקתם ויזכור את בריתו את אברהם ואת יצחק
ואת יעקב ויסלח את מסה רועה צאן מדין לאמור:

לך ובוא מצרימה, ובאת אל הנענעים והאומללים, אל הנענים
והנדכאים ואמרת אליהם כי עבדים הם - והם לא יבינו. ואמרת כי
אומללים הם והם לא ידעו, וכי גדול ענים וגדולים מכאוביהם ונורא
לחצם, והם לא יאמינו.

ופקחת את עיניהם בחוזק יד, על כל לחצם ועל כל ענים וגאלת
אותם. ועם רב ימסך אחריך מקרב אחיך, אסר לא ידעו ולא ידעוך עוד,
ומקרב כל העם אסר רע ומר להם. והיית אב להמון אדם, רב וראס
לסבטיו. ועסית מן התולעים אדם, ומן האדם - עם, ומעפרות חול -
ארץ.

ל ך ! היום אל ארץ חדסה אתה עובר.

קומו תועי מדבר, צאו מתוך השממה

עוד הדרך רב, עוד רבה המלחמה.
רב לכם לנוע, לנוד בערבה

ולפניכם פרושה דרך גדולה ורח בה
איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר.

ל דו הירום אל ארץ חושה אתה עהבר.

על אף השמים וחמתם - הננו ועלינו.

האזינו ! הסערה אף היא קוראת לנו - ההינו !

האזינו! הסערה אף היא קוראת לנו - ההינו!

במתי מעט עלו ראסונני בונינו ארצה, ולהם אין כל לא הון ולא מלכות. רק אס האמונה בוערת בקרבם. ח וירדו אל החולות - והעזובה רבה. תנים ונהי מדבר ויסמעאל סולף כמארב את סכינו.

במתי מעט עלו ויתקעו יתד לעד. רסנו חולות, מתחו ניר - עטפה סממה סדמות תבואה ותגל הערבה. והמדבר-נסוג לאחור.

ויבואו אחריהם הרבבות, דלוקי חזון גם הם ובפעמי תוחלת גלים גלים זרמו העליות, חוליה בתוך חוליה דבוקה. סרסרת העפלה אחת סאין לראות סופה. ותפתח האדמה את רחמה לכל בניה הסבים. וייף דגן בעמקים, ותסגסג הגפן בגבעות ובחולות הוקמו קריות.

(פסח בבית הכלא) (ספרד)

כי הנה הסתו עבר, עת הזמיר הגיע
הגסם חלף הלך לו. וקול התור נסמע בארצנו
הנצנים נראו בארץ התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח.

(הר וכר הוריקו - סירה)

לוהטים נרות הארגנים, פרחי האצטרובל מפיצי הריח החם והרוח האביב הגיע! סוערים נגוני הסרקרקים, ציוצי הסיסים, המית הדרורים וצהלת הפסוסים הגמדים.

נושאת הרוח בסמי סכרון של פרחי ההדרים, ההסמדר ובצות האגסים והסזיפים. גלים, גלים סופעות סדמות הדגנים - אבנב, אביב בא! כל הבריאה הגיעה לסיאה, למלוא אונה ותפארתה, וסירת חדוה רסה מהדהדת בהר ובגיא.

העם יתכנס ויצא לסדה להביא מסם בסיר ובמחול את העומר הקצור וסמחת יצירה סל עובדי אדמה בפני כולם -

הזורעים בדמעה, ברנה יקצורו!

הסמס במערב יורדת סוקעת
כסו הסמים אודם חכליל.

מעירות יהודה נוהר העם
בקול מצהלות ובקול חליל.

תרועת גיל נסאת באויר
קול ססון קול רנה וסיר.

(מלאו אטמינו בר - סירה)

הוי שמש אביב, מקור החיים, הנצח, האור והעוז, ששזפה את העם הזה בנעוריו במדבר - השקיפי עליו גם הפעם ממרומים ותני בו רוח חיים חדשים, השיבו לו ימי עלומיו, חדשי את אביבו, תכיני ותכונני אותו למען אשר יגבר בארץ על מזימות אחיתופל, יחדש הריסותיה, ידרוך על במותיה. למען אשר יתעורר ויתעודד לעת שיבת שבויו בכל מאמצי כחו ועליתו, ויאיר אור חדש על ציון.

חד גדיא:

האזינו חבריא
מעשה בחד גדיא
הספור איש לא בדה
כך כתוב בהגדה
חד גדיא......

אבא אל השוק הלך
וקנה גדי צח ורך
זה הגדי גדי עזים
הוא קנה בשני זוזים.
חד גדיא....

החתול ארוך שפם
מחשבה רעה זמם
את הגדי תפש בכף
ואחר אותו טרף.
חד גדיא.....

זאת ראה והתמרמר
הכלבלב שחבצר
לזולל הוא לא סלח
ובסוף אותו נשך
חד גדיא.......

מן החוץ זנק מקל
על הכלב התנפל
ובקצף רב חבט
והרביץ בו מכל צד
חד גדיא.....

השתולל אז סביב האש
במקל לנקום בקש
התלקח פיף ופף
המקל כליל נשרף
חד גדיא......

טיף מים, מים גל
על האש קפץ חיש קל
השתרע רגע קט
והאש כבתה מיד.
חד גדיא.....

בא השור אל האגם
את המים הוא לגם
כל המים אשר בו
הוא הכניס אל קרבו
חד גדיא......

הטבח בחר קרבן
את השור הגרגרן
והשחיז את הסכין
ארוחת בשר הכין חד גדיא......

משמים בא מלאך
והפיל את הטבח
שמאן רוחו עצור
והכריע את השור חד גדיא......

ברקיע קול יקרא.. קץ לרשע! קץ לרע! מן הארץ יתם שוד..
ושלום על העולם.
חד גדיא.....חד גדיא.......